

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „ Foia Diecezană ”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „ TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicații oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	48 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		260 Lei.		

Casele parohiale.

Aproape în toate concursurile pentru îndeplinirea parohiilor vacante, consiliile parohiale publică, sub rubrica emolumentelor, și aceste tipice cuvinte: „*de locuință se va îngriji alesul preot*”.

Dumnezeu, când te-a făcut preot, pare că ți-a dat și facultatea de-a ști situația comunei, unde vei merge ca păstor sufletesc!

Se știe, că pretutindenea, unde se publică în acest chip concursurile, este greu, uimitor și chiar imposibil să se afle o casă țărănească disponibilă, în care preotul nou ales, ar putea să intre în ceasul instalării sale în parohie, — mulțumit cu soarta!

Dacă, întâmplător, se și află locuințe disponibile, ele sunt părăsile, neaerisite și necurățite, pentru că proprietarul lor le-a lăsat în voia întâmplării, pline de bălării, cuiburi infecte, depozitarele microbilor, cari nimicesc viața nu numai a preotului, ci, dureri, a întregii lui familii; dacă nevoia împrejurarilor, și silește să recurgă la atari locuințe!

Mi se strânge inima de amară durere, văzând cum, din lipsa unui înțeles mai înalt al misiunii noastre preoțești, — poporul sătean, îmbibat cu idei greșite, alimentate și de ura anumitor intelectuali, nu se interesează de clădirea unei case potrivite demnității părintelui lor, despre care nu pot vorbi, la începutul carierei lui nimic rău, ci îl lasă, spre rușinea străinilor, în cocioabe mizerabile, care îl prăpădesc de timp, încărcându-i pieptul cu ofica ucizătoare!

Spre lauda satelor, cari au zidit case parohiale acomodate, avem, har Domnului și creștini, cari iubesc cu adevărat pe preotul lor și

caută a-i ajuta pe toate cărările, numai să-și poată împlini fără suspin și amărăciune misiunea apostolească.

În epoca persecuțiilor maghiare, lipsa administrației politice dela datoria cooperării frățesti, eră, până la un punct, explicabilă: de ce să faci preotului valah o casă de dai Doamne, când acesta se uită mereu cu ochii spre București? E trădător de patrie, ... trebuie să piară! . . .

Cum spiritul postbelic n'a modificat, decât abia pe ici și pe colo, structura veche (sufletească a reprezentanților administrativi, și se pare, că vezi raiul pogorându-se pe pământ, când privești activitatea binecuvântată a cătunului Boleanțu, bună-eară.

Nu vă descopăr cine este acest Boleanțu. Mergeți în tractul protopopesc al Buziașului și vedeți acolo, — în comparație, bineînțeles, cu alte tracte, — strădaniile administrației politice pentru a se crea preoțimei locuințe omenești, curate, moderne și sănătoase.

Casa protopresbiterală din Buziaș, palat demn de a fi locuită de un episcop, și ru casele parohiale din satele românești ortodoxe, ba chiar amestecate cu alte nații, — ca exemplu casa parohială din Birda, — sunt mărturie pururea grăitoare, cine poate să fie acel domn Boleanțu, — ce inimă de aur și de om superior poate avea un Boleanțu, care, pe lângă aceste calități, mai are la activul său și câteva școli, a zidit biserici, ba i-a rămas vreme să ridice pe alocurea și spitale sătești de toată frumusețea.

Mult iubitul meu frate în Christos, părintele protopop Gheția al Buziașului, mi-a spus minuni despre omul acesta. Personal m'am convins și eu, că este un suflet de român înflăcărat, bărbat hotărât a face binele și este un soldat cinstit și activ în oastea și în ogorul lui Christos.

Nu există o idee, un plan sănătos de acțiune pentru binele bisericii, școlii, preotului ori a învățătorului, pe care să nu-l cuprindă și aplice cât mai repede.

Atitudinea sa față cu poporul este, totdeauna, demnă, hotărâtă, dreaptă și binevoitoare. — Pentru realizarea scopurilor propuse, mai ales, fiind vorba de sacrificii bănești, are puterea convingerii asupra poporului și satele, fără murmur, îl ascultă pentru că au prilejul a-l judeca nu după vorbe, ci, mai ales, după fapte.

Afirmarea unora, că poporul nu mai vrea să jertfească pentru cauze obștești, este o calomnie, — s'a dovedit în atâtea rânduri contrariu — dar vorba Mântuitorului către Marta, . . . un lucru trebuiește. Și acela este: iubirea față de preoțime, care unui Boleanțu nu i-a lipsit nici odată!

Deslegarea norocoasă a problemei eu o văd numai atunci cu putință, când toți prefecții cu primpretorii lor, vor pune umărul, sprijinind pe tot locul, ideea zidirii caselor parohiale; iar autoritățile superioare bisericesti să binevoiască a nu mai permite publicarea concurselor în organele eparhiale, până ce consiliile parohiale la emolumente nu vor da și casa parohială acomodată și igienică.

Protopop **Alex. Munteanu**

Aproprierea anglo-orientală.

În biserica anglicană există o fracțiune, numită High Church (biserica înaltă), din care un grup, sub șefia lordului Halifax, încearcă o apropiere de biserica romano-catolică, iar un alt grup mai numeros, reprezentat prin revista The Cristian East (Orientul creștin), urmărește de mai mulți ani o unire cu biserica ortodoxă de răsărit. Știm, că biserica anglicană, chiar dela începutul ei, a căutat o apropiere, respective unire cu biserica Răsăritului, totuși încercările acestea abia dela războiul încoaci au avut mai mare

succes. Pe lângă dorința de a ieși din izolare, biserica anglicană mai simte nevoia unei apropieri de bisericile apostolice chiar în interesul său, spre a pune stavilă spiritului sectar, care o fărâmițează tot mai mult.

Nu va fi fără interes să arătăm cetitorilor noștri fazele prin cari a trecut apropierea anglicano-ortodoxă, precum și comentariile cu cari biserica Romei urmărește această apropiere.

Cel mai activ ierarh ortodox, care a favorizat apropierea anglicano-ortodoxă, este actualul patriarh de Alexandria: Meletie Metaxakis. Dânsul, ca arhiepiscop de Atena, apoi patriarh la Constantinopol, iar mai în urmă la Alexandria, a avut ocaziunea să lucreze pentru o apropiere. El recunoaște cel dintâiu validitatea hirotoniei preoților anglicani, punctul cel mai dificil în calea apropierii. Se știe, că biserica ortodoxă, împreună cu cea catolică, până mai deunăzi contesta continuitatea apostolică pentru biserica anglicană și în urmărire și validitatea hirotonirii împărtășită de episcopii anglicani. Această negațiune își afla explicația și în felul subiectiv cum interpreta biserica anglicană ss. taine. Însă, când anglicanii au revenit la interpretarea adevărată, biserica ortodoxă le-a recunoscut hirotonia. S'a făcut în felul acesta cel dintâiu pas către intercomuniune, adică facultatea unui anglican de a primi ss. taine din mâna unui preot ortodox și vice-versa.

Tot patriarhul Meletie Metaxakis a propus înființarea unei arhiepiscopii, numită a Tiatirelor, sediul în Londra, pentru ortodoxii din Europa atlători în „diaspora“. Scaunul acestei arhiepiscopii, care a luat ființă în 1921, este un fel de ambasadă ortodoxă în mijlocul anglicanismului

Prin contactul direct cu ortodoxia, biserica anglicană va fi influențată de simplitatea vieții religioase, măreția cultului divin și misticismul profund ce caracterizează biserica ortodoxă. Iar această din urmă va primi transtuziunea unei vieți religioase sociale, care e caracteristică bisericii anglicane.

Evenimentul cel mai semnificativ în acest domeniu a fost participarea oficială a delegaților patriarhiei de Constantinopol la conferința anglicană dela Lambeth, în Iulie — August 1920.

Dela data aceasta intercomuniunea sacramentală este realizată în practică, și ea a fost

consacrată definitiv atât prin Conferința universală a creștinului practic, ce a avut loc între 19—39 August 1925 în Stocholm, când patriarhul ortodox dela Alexandria a celebrat liturgia în catedrala protestantă din Upsala, fiind asistat de arhiepiscopul de Canterbury și arhiepiscopul luteran din Upsala, precum și în 29 Iunie 1925, când în catedrala din Londra (Westminster Abbey) episcopatul anglican a celebrat o liturgie comemorativă pentru sinodul dela Nicea, la care serbare au luat parte patriarhii ortodoksi dela Alexandria și Ierusalim.

Dar acțiunea de unire anglicano-ortodoxă nu se poate mulțumi cu acte de cordialitate sau cu intercomuniunea sacramentală, ci ea trebuie să tindă și la o unitate de doctrină. Și pe tere-nul acesta s'a făcut o apropiere considerabilă. Astfel episcopul anglican Gore, în anul 1924, a adresat un apel către orientali, semnat de 3715 membri ai clerului anglican, în care se face următoarea mărturisire de credință: 1. Credința într'o biserică indivizibilă; 2. recunoașterea celor 7 taine; 3. necesitatea succesiunii apostolice pentru hirotonie și recunoașterea unui sacerdoțiu cu mențiunea de a aduce jertfa cea nesângeroasă a sf. cuminecături atât pentru cei vii cât și pentru cei morți; 4. transsubstanțiația (prefacerea) pâinii și a vinului în sf. cuminecatură, care este vrednică de adorare; 5. cultul Maicii Domnului și al sfinților și rugăciunea pentru cei morți.

Mărturisirea acestor puncte constituie o mare învingere a ortodoxiei și înseamnă etapa cea mai înaintată a unirei celor două biserici.

Acțiunea de unire a fost secondată anul acesta de un pelerinaj anglican oficial în Orient, care încă se poate considera ca un mare eveniment religios. Pelerinajul a fost prezidat de episcopul anglican de Plymouth Dr. Howard Masterman. Cu această ocazie în biserică sf. Mormânt s'a celebrat liturgia orientală parte în grecește, parte în englezește; pelerinilor anglicani li s'a făcut primire grandioasă în Ierusalim, Bethlehem și Nazaret de către dignitarii ortodoksi, rostindu-se pronunțate discursuri unioniste. Pe Muntele Maslinilor pelerinii au vizitat mănăstirea rusească, unde arhiepiscopul rus Anastasie le-a spus cuvinte admirabile.

După ce am schițat mersul acțiunii de unire anglicano-ortodoxă, să vedem cum primește biserica Romei aceste rezultate.

Trebuie să amintim dela început, că Roma nu stă cu mâinile în sân în fața apropierii anglo-orientale. Ea încearcă să tragă indirect foloase din tot ce se petrece. Astfel papa Piu XI, în luna Martie a. c., a făcut apel la ordul călugăresc benedictin, ca să întreprindă o acțiune pentru unirea bisericilor, în care scop din sânul acestui ord s'a născut în Belgia instituțiunea numită: „Călugării pentru unirea bisericilor“. Membrii acestei instituțiuni se recrutează din toate națiunile și își urmăresc scopul prin: înființare de mănăstiri în Orient, deplasare între ortodoksi, propagandă în scris, etc. Organul lor de publicitate este revista lunară „Irenikon“ (împăciuitorul), ce apare în limba franceză. (Priuré d'Amay S/Meuse).

Vorbind despre apropierea anglo-orientală, iată cum vede lucrurile unul din redactorii acestei reviste: 1. Apropierea anglo-ortodoxă nu comportă nici un caracter oficial. Ea se datorește unor inițiative de caracter particular, inițiate de unii prelați sau grupuri de credincioși. 2. Apostolii unirei anglo-ortodoxe sunt departe de a avea adeziunea unanimă a coreligionarilor lor. Biserica ortodoxă s'a temut totdeauna de influența protestantă, iar fracțiunea unionistă (High Church) nu reprezintă întreaga biserică anglicană. 3. Acțiunea anglo-orientală nu este anticatolică, ea e chiar o etapă în drumul spre Roma. Apoi adaugă: 4. Bisericile separate (de Roma) caută tot mai mult a se degaja de cadrele lor naționale și astfel vor ajunge să recunoască necesitatea unui centru văzut, care să unească corpul episcopal într'o unitate indestructibilă. Orice progres spre o unire religioasă este un progres spre Roma(?). 5. Pentru a face posibilă unirea cu bisericile orientale, biserică anglicană va trebui să debarce tot mai mult din protestantism și să se recatolicizeze. 6. De altă parte creștinii orientali apropiindu-se de biserică anglicană, în mod imperativ se vor apropia și de biserică apuseană, fiindcă la anglicani vor întâlni: Doctrina despre filioque, împărtășirea sub o formă (fără potir), pâinea nedospită, botezul prin stropire. Tot atunci orientalii vor începe să aprecieze și liturgia apuseană, care deși nu e atât de expresivă ca cea

orientală, totuși nu e mai puțin venerabilă prin originea și anticitatea ei. „Cu un cuvânt, apropierea anglo-ortodoxă va risipi, în mod inconștient, prejudiciile și va diminua distanța ce separă bisericile separate de biserica Romei(?)” „Odată unirea anglo-ortodoxă consumată, o singură chestiune se va mai pune: Ce loc a destinat Christos în biserica Sa lui Petru și urmașilor lui?”

Am reprodus după revista „Irenikon” atât darea de seamă, cât și comentariile catolice la apropierea anglo-ortodoxă. Mărturisim, că ne uimește această destăinuire. Cine s'ar fi gândit că dorința sincera de a vedea realizată o apropiere între bisericile creștine, va fi interpretată de Roma ca repurtarea celei mai ieftine învingeri pentru hegemonia papală! Noi lăsăm pe fiecare să se legene în visurile sale precum îi place, fiindcă știm, că cel ce pornește cu gândul de a afla pe Christos, nu se va mai sinchisi de ambiții deșarte omenești.

(„Leg. Rom.”)

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacovicin.
(Continuare)

Iar într'alt loc, citim următoarele cuvinte frumoase: „Iar de vei spune celui păcătos calea lui; ca să se întoarcă dela ea, și nu se va întoarce dela calea sa, el întoarce dela calea sa și va muri; iar tu sufletul tău și-ai mântuit. Și tu fiul omului! Zi casei lui Israil: așa ați grăit zicând înșelăciunile noastre și fărădelegile noastre peste noi sunt, și întru ele noi ne topim și cum vom trăi? Zi lor: viu sunt eu, zice Domnul; nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă păcătosul dela calea sa și să fie viu. Cu întoarcere întoarceți-vă dela calea voastră cea rea; și pentru ce numiți casa lui Israil? . . . . Și de voi zice dreptului, cu viață vei fi viu, și el nădăjduindu-se întru dreptatea sa, va face fărădelege, toate dreptățile lui vor fi uitate, întru strâmbătatea sa, care a făcut, într'aceea va muri. Și de voi zice celui păcătos cu moarte vei muri, și se va întoarce dela păcatul său și va face judecată și dreptate, și va da înapoi zălogul, și va plăti ce a jefuit, și va umbla întru poruncile vieții, ca să nu facă nedreptate, cu viață va fi viu și nu va muri. Toate păcatele lui, care a păcătuțit, nu se vor

pomeni, pentru că judecată și dreptate a făcut într'acelea va fi viu . . . . . Că de se va abate cel drept dela dreptatea sa și va face fărădelegea sa, și va face judecată și dreptate, viu va fi întru ele. (Iesechiul, 33, 9—19). Dar cea mai minunată rugăciune de pocăință este, fără îndoială, a lui *Daniil*: o rugăciune bogată în gândiri, plină de poezie, și străbătută de cel mai pătrunzător suflu de sinceritate. Această rugăciune merită să fie reprodusă în întregime. „Și am dat fața mea către Domnul Dumnezeu, ca să cer cu cerere, cu rugăciune, cu posturi, cu sac și cu cenușă. M'am rugat către Domnul Dumnezeul meu, și m'am mărturisit, și am zis: Doamne Dumnezeule cel mare și minunat, care păzești legătura și mîna ta celor ce te iubesc pe tine și celor ce păzesc poruncile tale. *Păcătuit-am, făcut-am nedreptate și fărădelege, ne-am depărtat și ne-am abătut dela poruncile și dela judecățile tale.* Și n'am ascultat pe robii tăi prorocii, cari grăiau cu numele tău către împărații noștri, boierii noștri și către părinții noștri și către tot poporul pământului. *Tie Doamne dreptatea și nouă rușina feții . . . . . Tie Domnului Dumnezeului nostru îndurările și mila, că ne-am depărtat dela Dumnezeu. Și n'am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, și n'am umblat în legile lui, care le-au dat nouă prin mâinile robilor săi prorocilor . . . . .*

Precum este scris în legea lui Moisi, toate răutățile acestea au venit peste noi, și nu ne-am rugat feții Domnului Dumnezeului nostru, ca să ne întoarcem dela strâmbătățile noastre, și să umblăm întru tot adevărul tău. Și au privit Domnul Dumnezeu nostru peste răutatea noastră, și au adus peste noi pedeapsă; că drept este Domnul Dumnezeu nostru întru toate lucrurile lui, care au făcut, iar noi n'am ascultat cuvântul lui. Și acum Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai scos pe poporul tău din pământul Egiptului cu mână tare, și ai făcut tie nume, precum este în ziua aceasta, *păcătuit-am, nelegiuț-am.* Doamne cu toată mila ta, întoarce mânia ta și urgia ta dela cetatea Ierusalimul și dela muntele cel sfânt al tău, că am păcătuțit cu strâmbătățile noastre și ale părinților noștri, Ierusalimul și poporul tău ocară s'a făcut la toți cei dimprejurul nostru. Și acum ascultă Doamne Dumnezeu nostru rugăciunile robului tău și cererile

lui, și arată fața ta peste sfințenia ta cea pustie, pentru Tine, Doamne. Pleacă Dumnezeuul meu, urechea ta, și auzi, deschide ochii tăi, și vezi plinirea noastră și a cetății tale, în care s'a chemat numele tău, că nu pentru dreptățile noastre cădem înaintea ta rugându-ne, ci pentru îndurările Tale cele multe, Doamne. Ascultă, Doamne curățește, Doamne, ia aminte, Doamne, fă și nu zăbovi pentru tine, Doamne Dumnezeuul meu, că numele tău s'a chemat peste cetatea ta și peste poporul tău". (Daniil, 9, 3—19).

Acelaș glas îndemnător la căință îl găsim și la profetii mici. *Osea* cheamă poporul iudeu la căință prin astfel de cuvinte: „*Întoarce-te Israele către Domnul Dumnezeuul tău, că ai slăbit întru nedreptățile tale. Luați cu voi cuvinte și vă întoarceți către Domnul Dumnezeuul vostru, ziceți lui, ca să nu purtați strâmbătate, și să luați bunătați, și să răsplătim roada buzelor noastre*". (Osea 14; 2, 3).

Ioil ne trezește la vieață prin astfel de cuvinte: „*Treceți-vă cei beți de vinul vostru și plângeți, tânguiți-vă toți cei ce beți vin până la beție, că s'a luat din gura voastră veselia și bucuria*" . . . . . „*Încingeți-vă și plângeți preoșilor, plângeți cei ce slujiți altarului, intrați, dormiți în saci cei ce slujiți lui Dumnezeu, că au încetat din casa Dumnezeului vostru jertfa și turnarea. Sfințiți post, vestiți slujbă, adunați pe bătrâni, pe toți cei lăcuiesc pământul în casa Domnului Dumnezeuului vostru, și strigați către Domnul întins: Vai mie! Vai mie! Vai mie!*" (Ioil 1, 5; 13, 14). Și iarăși: „*Și acum zice Domnul Dumnezeuul nostru, întoarceți-vă la mine din toată inima voastră, cu post, cu plângere și cu tânguire. Și să vă rupeți inimile voastre, iar nu hainele voastre; și să vă întoarceți la Domnul Dumnezeuul vostru, că milostiv și îndurat este, îndelung răbdător și mult milostiv, și îi pare rău de răutăți. Cine știe, doar se va întoarce, și se va căi, și va lăsa după sine binecuvântare, și aducere de jertfă și de dar Domnului Dumnezeuului vostru. Trâmbițați cu trâmbiți în Sion, sfințiți post, vestiți vindecare*" . . . . . (Ioil, 2, 12—16).

Aceeaș chemare la plângere o trâmbițează și profetul *Amos*: „*În toate ulițile plângere, și în toate căile se va zice vai! vai! Chemase-va plugarul la plângere și la tânguire, și la cei ce știu plângere, și în toate căile plângere, că voi*

trece prin mijlocul tău, zis-au Domnul". (Amos, 5, 17).

Ionă propoveduiește *Ninivitenilor* pocăința cea mai aspră, (Ionă, 3, 5—10); *Sofronie* cere dela popor judecată și dreptate, ca să îmblânzească mânia Domnului (Sofronie, 2, 2—4; iar profetul *Zaharia* avea accente sublimе în glasul său: Mâniatu-s'au Domnul pe părinții voștri cu mânie mare. Și vei zice către ei; acestea zice Domnul atotțiitorul: *întoarceți-vă la mine, zice Domnul puterilor, și mă voi întoarce către voi, zice Domnul puterilor. Și nu fiți ca părinții voștri, pe care i-au muștrat prorocii cei mai dinainte, zicând: acestea zice Domnul atotțiitorul: întoarceți-vă dela căile și dela izvodirile voastre cele rele, și n'au ascultat și, n'au ascultat și n'au luat aminte: ca să mă asculte, zice Domnul atotțiitorul. Părinții voștri unde sunt, și prorocii? Au în veac vor trăi? Însă cuvintele mele și legiuirile mele primiți-le, câte poruncesc eu cu duhul meu poruncitor* . . . . . (Zaharia, 1, 2—6).

Malahia, care închide seria vechilor profetii, se dovedește a fi vrednic urmaș al marilor profetii premergători lui, deoarece în glasul său profetic arde acelaș dor de a îndrepta poporul la calea cea bună. „*V'ați abătut dela legea mea, și nu ați păzit, întoarceți-vă către mine, și mă voi întoarce către voi, zice Domnul atotțiitorul* . . . . . *întoarceți-vă dar întru aceasta și voi deschide vouă ighiaburile cerului, și voi vărsa binecuvântarea mea vouă până va fi destul* . . . . . „Și vă veți întoarce și veți vedea ce este între cel drept și între cel fărădelege, între cel ce slujește lui Dumnezeu, și între cel ce nu slujește lui" (Malahia, 3, 7, 10, 18). („Urmează").

ȘTIRI

Dicționarul limbii române, a cărui apariție a început-o Academia Română pe la 1910; și din care până în anul 1914 s'au tipărit 15 fascicule de câte 5 coale fiecare, adică 80 de pagini, și la care lucrează cu mult zel dl profesor universitar Sextil Pușcariu, după război, din cauza lipsei de interes a marelui public și din lipsă de bani, n'a mai putut fi continuat cu

tipărirea. Pentru ca muncitorii la această operă mare și publicul în așteptare să capete încredere s'a înghebat inițiativa „Prietenii Dicționarului“, care prin răspândirea celor 15 fascicole să procure mijloacele necesare pentru continuarea tipăririi Dicționarului. Indemnăm și noi cu toată căldura on. preoțime și toți oamenii de cultură, să se înscrie „Printre prietenii Dicționarului“, procurându-și fascicolele apărute și îndemnând și pe alții să facă la fel. Fascicola costă 100 Lei. Înscriserile se primesc la: Dl E. Bucuța, directorul Muzeului social din ministerul muncii, București, Strada Lahovari, Nr. 7. Banii se trimet prin mandat postal. Pentru cheltuelile de transport, corespondență și publicitate „Prietenii Dicționarului“ contribuie cu 5 Lei lunar.

In „Vila Doboșan“ din Băile-Erculane au închiriat camere în cursul sezonului de primăvară, de vară și de toamnă a anului 1926: a) după ocupațiunea lor: 4 agricultori, 1 arhimandrit, 8 advocați, 1 arhitect, 1 artist dela Teatrul Național, 3 contabili, 20 comercianți, 1 consilier eparhial, 2 deputați în Cameră, 5 directori de bancă, 2 directori școlari, 1 econom, 43 funcționari și funcționare, 3 industriași, 4 ingineri, 2 magistrați, 1 mare proprietar, 3 mecanici, 2 medici, 2 ofițeri superiori, 2 otelieri, 1 podgorean, 8 preoți și preotese, 1 pretor, 2 profesori și profesoare, 2 senatori, 1 student 5 văduve și 1 ziarist; b) după domiciliul lor, din: Arad 5, Bacău 3, Botoșani 1, București 22, Câmpina 1, Cernăuți 5, Chișinău 1, Cluj 2, Constanța 2, Craiova 7, Făgăraș 1, Galați 2, Iași 12, Oradea 1, Pitești 1, Ploiești 2, Roșiori de vede 1, Teregova 2, Timișoara 11, T.-Severin 3, din alte comune ale Ardealului 5, ale Banatului 17 și ale vechiului Regat 12, din străinătate 14 și anume din: America 1, Anglia 1, Austria 2, Bulgaria 3, Grecia 1, Jugoslavia 5 și din Ungaria 1.

Datele statistice de mai sus sunt dovada cea mai grăitoare despre numele cel bun, de care se bucură această proprietate a eparhiei ort. rom. a Caransebeșului nu numai în întreg cuprinsul țării, dar și în străinătate.

România în Societatea Națiunilor. În ședința de Joi Adunarea a procedat la alegerea membrilor pe trei, doi și un an în consiliul Ligei Națiunilor. Pentru locurile pe trei ani au fost alese: Polonia cu 44 voturi, Chili cu 41 și România cu 30. Pentru locurile pe doi ani: Columbia și Olanda cu 47 voturi, China cu 34. Pentru locurile pe un an au fost desemnate fără scrutin Cehoslovacia, Belgia și Salvador. — Delegatul României dl Titulescu a fost ales președinte al comisiunii a 4-a, ceea ce-i aduce

demnitatea de vicepreședinte al adunării Societății Națiunilor. Candidatura dlui Titulescu a fost propusă de 16 delegați. Delegatul Japoniei a rostit un discurs foarte măgulitor la adresa d-lui Titulescu.

Vinovăția războiului înaintea unui congres bisericesc. La 27 August, Comitetul congresului bisericesc mondial din Geneva a deliberat asupra chestiunii vinovaților marelui războiu. Delegatul francez Mounier a declarat, că vina o poartă toate acele popoare cari n'au știut să împedeze războiul. În oarecare măsură, ar fi de vină și bisericile, întrucât n'au lucrat destul pentru menținerea păcii. S'a cerut un for internațional de arbitraj.

Germania a intrat în Societatea Națiunilor. Adunarea Societății Națiunilor a admis în unanimitate, prin vot nominal, intrarea Germaniei în Societatea Națiunilor. Deasemenea în unanimitate a fost admisă acordarea unui loc permanent Germaniei în Consiliul Societății.

Bisericile creștine în slujba păcii. În chiar ziua în care izbucnește războiul mondial, are loc la Constanța, în Elveția, un congres al diferiților reprezentanți bisericești, în vederea păcii prin intervenția bisericilor. Asemenea dezbateri se continuă apoi la Batenberg în 1920, la Copenhaga în 1922, preparându-se astfel marele congres social creștin dela Stockholm din 1923. În acelaș scop s'au ținut congrese parțiale la noi, la Sinaia, în 1924 și anul acesta la Atena.

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea postului de preot în parohia de clasa III-a din comuna *Cârpa*, protopresbiteratul Caransebeșului se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul eparhiei „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială în complex de 32 jug.
2. Birul parohial câte 2 Lei de familie.
3. Venitele stolare uzitate.
4. Alte venite accidentale.

Alesul se va îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și aștearnă petițiile de concurs, provăzute cu documentele necesare, P. On. Oficiu protopresbiteral în Caransebeș și să se prezinte în sf. biserică în vre-o Duminică sau sârbătoare spre a-și arăta desteritatea în tipic, cântare și oratorie, și aceasta cu știrea și învoirea P. On. Domn protopresb. din Caransebeș.

Comitetul parohial

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Pentru îndeplinirea postului de paroh la parohia de clasa II-a din comuna *Vrani*, protopresbiteratul Bisericii-albe, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială.
  2. Casa parohială constătătoare din 3 camere, bucătărie, cămară, celariu și alte supraedificate.
  3. Stola uzitată.
- Toate dările după venitele împreunate cu această parohie le va solvi parohul ales.

Rugărilor de concurs, ajustate conform normelor din vigoare, să se substearnă Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. român din Răcăjdia.

Concurenții după prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual, să se înfățișeze în vre-o Duminică ori sârbătoare în sf. biserică, dar nu în ziua de alegere.

Vrani, din ședința comitetului parohial ținută la 20 Iunie 1926.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine: *Alexandru Munteanu* protopresbiter.

Nr. 2209 B. ex 1926.

Acest concurs se publică cu adausul, că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B., ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se anunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legată a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută la 30 Iulie 1926.

Fillaret Musta

Arhiereu-Vicar episcopesc.

3—3

* * *

Pe baza ordinului consistorial ddo 25 Noembrie 1925 Nr. 4588 B. ex 1925, se escrie din nou concurs pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia vacantă de cl. III-a din *Scăiuș*, protopresbiteratul Lugojului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Două sesiuni parohiale, constătătoare din 64 jug.
2. Două intravilane și 2 estravilane de câte 800 st. □.

3. Stola și birul uzitat.
Dările le va plăti alesul preot.
Până când se va zidi casa parohială proiectată, comuna bisericască se va îngriji de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta petițiunile de concurs prin P. On. Oficiu protopresbiteral din Lugoj și a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare, cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și cântare, nu însă în ziua de alegere.

Scăiuș, din ședința comitetului parohial ținută la 11 Iulie 1926.

Ioan Olariu m. p.
preș. com. par.

Antonie Cârciu m. p.
not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Dr George Popoviciu*, protopresbiter.

Pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de cl. II din *Rusca-mont.* cu filia *Ruschița*, protopresbiteratul *Caransebeșului*, se escrie concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Dela erar retribuțiunile contractuale.
2. Dela biserică salariu anual: Lei 1000 (una mie). În acest salariu să cuprind taxele stolare pentru botez, cununii și înmormântările simple.
3. Tot dela biserică un ajutor de 2000 (două mii) Lei lunar, care să urcă și scade în raport cu scumpetea la care sunt expuși și membrii comunei bisericăști.
4. Tot dela biserică un ajutor de 1000 (una mie) Lei lunar, pe care îl primește alesul preot până la primirea sesiunii parohiale.
5. Locuință liberă în casa parohială cu supraedificate economice și grădină de legume.
6. Preotului ales i-se pune în vedere și folosința celor 32 jug. pământ productiv, pe care-l va primi biserică cu ocazia înproprietăririi definitive.
7. Alte venite accidentale.

Reflecții cu o calificare pentru parohii de cl. II-a, să-și înainteze petițiunile de concurs, adresate Comitetului parohial, Prea On. Oficiu protopresbiteral în *Caransebeș* și să se prezinte în vre-o Duminică sau sârbătoare, cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual, în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar nici de cum în ziua de alegere.

Rusca-montană, din ședința comitetului parohial ținută la 12 Septembrie a. 1926.

Dușan Miloșevici m. p.
președinte.

Ioan Purdea m. p.
notar.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

* * *

Pentru îndeplinirea postului de capelan temporar cu drept de succesiune pe lângă neputinciosul preot *Filimon Titel*, în parohia de cl. II. din comuna *Curtea*, protopresbiteratul *Făgetului*, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. $\frac{1}{3}$ din sesiunea parohială de 26 jugere.
2. $\frac{1}{3}$ din stola și birul uzitat.
3. De locuință se va îngriji alesul capelan.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta petițiunile de concurs P. On. Oficiu protopresbiteral în *Făget* și a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare, cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual, în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și cântare, nu însă în ziua de alegere.

Curtea, din ședința comitetul parohial ținută la 6 Iunie 1926.

Președinte:

Notar:

Sofron Titel m. p.

Romulus Trava m. p.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

3—3

Legătoria „DIECEZANA“ Caransebeș

execută tot soiul de lucrări de compactorie

Leagă cărți bisericești
în mod artistic.

Specialitate în mape de birou
în piele, mătasă, peluche, etc.

◆
Produce ori și ce fel de
articole de galanterie.

◆
Primește biblioteci și registre
de birou spre legare.

👉 Clinică de păpuși 👈

(Reparări de păpuși).

AVIZ!

AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în
Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP“.

○ turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz
electrobronz special,
aramă roșie, lagăr pentru
osii (*Walzenlager*) de prima
calitate, șuruburi (*Druck-
mutter*), roți spirale (*Schnecken-
räder*), teascuri pentru ceară
(*Wachspresen*), cutii (*Büchsen*)
și altele.

○ turnătorie de
**fer și de
clopote**
pentru biserici și parti-
culari, de orice mărime
și din orice metal, pentru
sunetul armonie al cărora
luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model.
Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanța cea mai mare și

👈 cu prețuri foarte estime. 👈